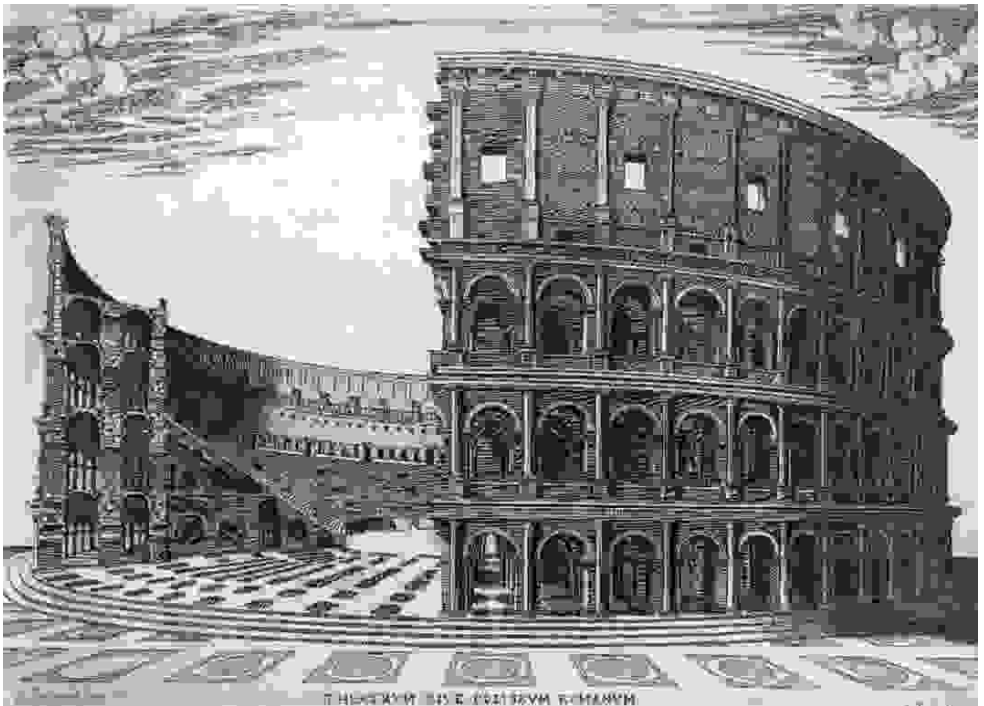

Epistola lui Pavel căt^{re} romani

2

ÎNȚELEPCIUNEA LUI DUMNEZEU

DESCOPERITĂ ÎN

MÂNTUIREA PĂCĂTOȘILOR

PRIN

EVANGHELIA LUI ISUS HRISTOS

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
Ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
noiembrie-decembrie
2013

Epistola lui Pavel către romani

Înțelepciunea lui Dumnezeu descoperită în mântuirea păcătoșilor prin evanghelia lui Isus Hristos

Lecția 6 - Cum rezolvă evanghelia problema păcatelor în experiența vieții creștine - Romani 5:1-11

Versetul de memorat

...fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință,
avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Romani 5:1

Pavel subliniază în *Epistola către Romani* două aspecte în legătură cu condiția umană. Pe de-o parte, iudeii și neamurile deopotrivă „**au păcătuit**” asta se referă la **păcate comise** (exterior). Acesta este aspectul *legal* al condiției umane: omul este *vinovat* din perspectiva juridică și *condamnat*. Pe de altă parte, iudeii și neamurile deopotrivă „**sunt sub păcat**” asta se referă la o **natură păcătoasă** (interior). Acesta este aspectul *moral* al condiției umane: omul este *corupt* din perspectivă morală și *condamnat*.

În pasajul din **Romani 1:18-32**, Pavel a prezentat condiția decăzută a neamurilor. În pasajul următor, **Romani 2:1-3:20**, Pavel dovedește că și evreii sunt la fel de păcătoși ca celelalte națiuni și că superioritatea cu care se laudă Israelul este doar o iluzie. Evreii se confruntă cu aceeași plagă a păcatului.

În **Romani 3:21-4:25**, Pavel a explicat cum rezolvă Dumnezeu prin evanghelia problema *păcatelor* din punct de vedere **juridic**: Hristos este jertfa unică și suficientă pentru iertare și împăcare cu Dumnezeu. Prin Hristos El poate să-l justifice într-un mod just pe credinciosul păcătos (2:26).

În **Romani 5:1-11**, Pavel arată cum rezolvă Dumnezeu prin evanghelia problema *păcatelor* din punct de vedere **al experienței de viață** a creștinului; fiind justificați prin credință: avem pace cu Dumnezeu, trăim într-o stare de har, dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt etc.

Citește Romani 5:1-11.

Romani 5:1 *Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. 2. Lui îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har, în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. 3. Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, 4. răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. 5. Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. 6. Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea convenită a murit pentru cei nelegiuiți. 7. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară. 8. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. 9. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. 10. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui. 11. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.*

Care sunt beneficiile practice în viața creștinului ca urmare a justificării prin credință? (v. 1-11)

Ce înseamnă că avem pace cu Dumnezeu?

Cum a afectat păcatul omului relația sa cu Creatorul?

Cui îi datorăm pacea cu Dumnezeu și starea de har în care ne aflăm? (v. 1, 2)

Ce înseamnă că prin Hristos, nu doar am primit harul împăcării cu Dumnezeu, ci am intrat într-o „stare de har”? (v. 2)

Care este motivul bucuriei creștine? (v. 2b)

De ce se poate bucura creștinul atunci când în experiența sa de viață se confruntă cu necazurile? (v. 3)

Dacă necazul produce răbdare, ce produce răbdarea în viața creștinului? (v. 4a)

Ce aduce cu sine experiența trecerii biruitoare prin necaz? (v. 4b)

Termenul grecesc tradus de Cornilescu prin expresia „biruință în încercare” poate fi tradus și cu „experiență, caracter matur sau dovedit prin testare”.

Justificarea noastră juridică înaintea lui Dumnezeu, prin credința în jertfa lui Hristos, are implicații în experiența trăirii creștine: starea de pace cu Dumnezeu, harul permanent de care beneficiem ori de câte ori păcătuim, bucuria, speranța în ce privește viitorul, schimbarea perspectivei asupra necazurilor, răbdarea care produce caracter matur, nădejdea că Dumnezeu care a rezolvat juridic problema păcatelor noastre poate gestiona și efectele păcatelor în lume.

De ce nu este înșelătoare această nădejde? (v. 5)

Ce legătură este între nădejde, Duhul Sfânt și dragostea lui Dumnezeu?

Cum s-a demonstrat dragostea lui Dumnezeu față de cei păcătoși? (v. 6-8)

Ce înțelegi din paralela pe care o face Pavel în v. 7 între un om drept și un om bun? Pentru cine ar muri mai degrabă cineva: pentru un om drept (neprihănit)

sau pentru un om bun (binefăcătorul lui)? De ce?

De ce a murit Hristos pentru noi: pentru că eram buni sau pentru că eram drepti? (v. 8)

Dacă Hristos a murit pentru noi, păcătoșii, pe când nu eram nici buni nici drepti, dacă El a murit pentru păcatele noastre pe când noi eram neputincioși, ce se poate întâmpla cu păcatele noastre pe care le facem după ce am fost justificați? Ne mai expun păcatele noastre mâniei lui Dumnezeu? De ce? (V. 9)

Împotriva cui se manifestă mânia lui Dumnezeu? (Romani 1:18)

Observă argumentarea lui Pavel folosind expresia „cu atât mai mult acum” din v. 9-10. Ce vrea Pavel să dovedească, de fapt?

La ce timp vorbește Pavel despre mântuire în aceste două versete? De ce?

Biblia vorbește despre mântuire la timpul trecut, dar și la prezent și viitor. Noi *am fost mântuiți* de pedeapsa păcatului prin jertfa lui Hristos de pe cruce, în trecut. În versetul 9, Pavel spune că vom fi mântuiți de mânia lui Dumnezeu, în viitor. Asta înseamnă că toți cei care cred și sunt justificați înaintea lui Dumnezeu, nu vor mai fi expuși mâniei lui Dumnezeu care se va revărsa în viitor peste toți cei care au respins jertfa lui Hristos.

Creștinii nu trebuie să se îngrijoreze în legătură cu mânia lui Dumnezeu

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dacă atunci când eram păcătoși, Dumnezeu ne-a justificat prin Hristos, cu atât mai mult acum, când suntem îndreptățiți, Dumnezeu ne iartă păcatele de care ne pocăim.

care se revarsă peste cei care nu și-au rezolvat problema păcatelor. Da, creștinii se confruntă în experiența lor cu păcatele pe care continuă să le facă, dar asta nu trebuie să pună la îndoială justificarea, îndreptățirea lor prin Hristos. Pavel spune: dacă atunci când eram păcătoși, Hristos a murit pentru noi, cu atât mai mult acum că suntem îndreptățiți păcatele noastre sunt rezolvate. Cum? Prin pocăință!

De ce se bucură Pavel? (v. 11)

Împăcarea cu Dumnezeu prin Hristos a rezolvat nu doar juridic problema păcatelor pe care le-am făcut înainte de a crede în Hristos, ci rezolvă și păcatele pe care le facem după ce am fost împăcați. Pocăința sinceră și imediată este calea de rezolvare a păcatelor cu care ne confruntăm în trăirea noastră creștină. Un creștin nu trebuie să dispere în privința păcatelor. Dacă disperă nu a înțeles dragostea lui Dumnezeu care ne-a iubit atunci... și cu atât mai mult acum!

Evanghelia lui Isus Hristos

Ce legătură este între evanghelia lui Isus Hristos și păcatele credinciosului: trecute, prezente și viitoare?

Care este vestea bună pentru păcatele pe care le facem după ce am fost justificați prin credință?

Care sunt păcatele cele mai frecvente cu care se confruntă credincioșii după ce s-au împăcat cu Dumnezeu?

Mântuirea păcătoșilor

Dumnezeu ne-a mântuit în trecut (prin jertfa lui Hristos) de pedeapsa păcatului, în prezent ne mântuiește (prin Duhul Sfânt) de puterea păcatului, iar în viitor ne va mântui de mânia Sa și de prezența păcatului.

Care sunt păcatele din viața ta, care te fac să te îndoiești de mântuirea lui Dumnezeu?

Ce ar trebui să facă concret un creștin pentru a dovedi că se pocăiește de păcatele pe care le face după nașterea din nou.

Ce se întâmplă cu un credincios care nu vrea să se pocăiască de păcatele pe care le face?

Lecția 7 - Rezolvarea juridică a problemei păcatului: o hotărâre de grațiere prin al doilea Adam - Romani 5:12-6:14

Versetul de memorat

*Căci, după cum prin neascultarea unui singur om,
cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa,
prin ascultarea unui singur om,
cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.* Romani 5:19

Nu suntem păcătoși pentru că păcătuim, ci păcătuim pentru că suntem păcătoși. Adam a fost singurul om care a devenit păcătos pentru că a păcătuit. Odată cu păcatul lui, întreaga natură umană a fost coruptă, astfel că omul nu poate să nu păcătuiască. Dacă prin jertfa lui Hristos sunt iertate păcatele, iar păcătosul este justificat și îndreptățit să se apropie de Dumnezeu, cum poate fi răscumpărată natura umană păcătoasă? *Păcatele* sunt ispășite prin sângele lui Hristos, dar *păcatul*, care este sursa păcatelor, cum poate fi învins?

Pavel argumentează în continuarea epistolei sale modul în care evanghelia lui Isus Hristos rezolvă juridic problema naturii umane păcătoase, adică a *păcatului* (la singular, reprezentând principiul păcatului sau natura umană păcătoasă). Este important de remarcat că până la 5:11 cuvântul „păcat” la singular apare doar de trei ori, iar de la 5:12 până la 8:39 apare de 39 de ori. Acest fapt indică ideea principală pe care Pavel o argumentează în această parte a epistolei sale, și anume, cum rezolvă evanghelia problema păcatului din om, a naturii umane păcătoase.

Citește Romani 5:12-21.

Romani 5:12 *De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor; din pricină că toți au păcătuțit... 13. (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege. 14. Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină. 15. Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți. 16. Și darul fără plată nu vine ca printr-acei unii care a păcătuțit; căci judecata venită de la unul, a adus osândă; dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărâre de iertare. 17. Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acei unii singur, care este Isus Hristos!) 18. ...Astfel dar,*

după cum printr-o singură greșeală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața. 19. Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți. 20. Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult; 21. pentru ca, după cum păcatul a stăpânit dând moartea, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Cum a intrat păcatul în lume? (v. 12)

Care au fost consecințele?

Pe cine a afectat păcatul lui Adam? Corelează și cu alte texte din Scriptură.

Ți se pare drept ca păcatul unui singur om să afecteze toată umanitatea? De ce?

Cum „a murit” Adam pentru păcatul lui?

Ce relație este între Lege și păcat? (v. 13) Corelează cu Romani 7:7-13.

Ce relație este între Adam și Hristos? (v. 14b)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

După cum printr-un om au venit condamnarea și moartea asupra tuturor oamenilor, tot așa prin ascultarea unui singur om au venit îndreptățirea și viața peste toți.

După cum toți mor în Adam, tot așa toți pot primi viața veșnică prin Isus Hristos.

printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.6. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;7. căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.8. Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El,9. întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui.10. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.11. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.12. Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui.13. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.14. Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

Ce relație este între păcat și har? (v. 1) Corelează și cu Romani 5:20.

De ce harul nu poate fi nicidecum o scuză pentru păcat, ci mai de grabă o motivație la sfințenie? (v. 2-5)

Ce simbolizează botezul din perspectiva acestui pasaj?

Cum explici „moartea” și „învierea” cu Hristos?

Cum se dovedește viața cea nouă a celui care a murit și a înviat cu Hristos?

De ce nu mai poate un creștin să trăiască în păcat?

Ce s-a întâmplat cu omul cel vechi? (v. 6)

Ce aduce moartea cu sine? (v. 7)

Ce a realizat Hristos prin moartea Lui? (v. 8-10)

Ce înseamnă pentru un creștin să se considere mort față de păcat și viu pentru Dumnezeu? (v. 11-14)

Cine este stăpân peste natura umană a unui necreștin? (v. 12, 13, 14)

Cine este stăpân peste natura umană a unui om născut din nou, care a murit și a înviat împreună cu Hristos? (11b, 13b)

Ce îi datorează un sclav stăpânului său?

Ce înseamnă că nu mai suntem sub Lege, ci sub har? (v. 14)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Soluția *juridică* prin care Dumnezeu rezolvă problema naturii umane păcătoase este **întruparea** lui Hristos, ca al doilea Adam, **ascultarea Lui până la moarte și învierea** Lui în trup glorificat, care nu mai este afectat de păcat.

Evanghelia lui Isus Hristos

Vestea bună este că prin moartea și învierea spirituală împreună cu Hristos, creștinul este născut din nou, primește o viață nouă, ieșind de sub puterea păcatului și intrând sub stăpânirea lui Hristos. Astfel natura umană păcătoasă, care nu se poate supune lui Dumnezeu, este înnoită. Natura cea nouă coexistă împreună cu natura cea veche în ființa creștinului.

Cum poate un creștin să-și hrănească natura spirituală cea nouă, astfel încât aceasta să fie mai puternică decât natura cea veche?

Cum poate un creștin să facă trupul lui, gândirea, emoțiile lui, unelte ale neprihănirii?

Cum arată un creștin mort față de păcat? Dar unul viu?

Mântuirea păcătoșilor

Mântuirea deplină a păcătoșilor de natura umană coruptă de păcat se va realiza odată cu moartea fizică și învierea de apoi. Corelează cu 1 Corinteni 15:42-54.

Care sunt piedicile pe care ți le pune în calea creșterii spirituale natura ta cea veche?

Cum gestionezi lupta cu natura umană păcătoasă? Ce resurse lăsate de Dumnezeu folosești?

Lecția 8 - Implicații ale rezolvării juridice: Nu păcătuim mai mult, ci ne sfințim mai mult. - Romani 6:15-7:6

Versetul de memorat

Dar acum, o dată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22

Una din preocupările acelor care contestau evanghelia harului predicată de Pavel era aceasta: ce se va alege de moralitatea poporului lui Dumnezeu dacă se răspândește vestea că Dumnezeu nu-i mai privește pe oameni prin filtrul Legii, ci prin ușa harului? Nu vor ajunge oare oamenii să creadă că este bine să păcătuim mai mult ca să se înmulțească harul și mai mult?

Citește Romani 6:15-23.

Romani 6:15 *Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege ci sub har? Nicidecum.16. Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?17. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățaturii, pe care ați primit-o.18. Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii. 19. Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!20. Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.21. Și ce roade aduceați atunci? Roade, de care acum vă este rușine: pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea.22. Dar acum, o dată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.23. Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Cum răspunde Pavel îngrijorării acelor care credeau că evanghelia harului va încuraja păcatul? (v. 15, 16)

Care sunt motivele de mulțumire ale lui Pavel? (v. 17-18)

Care este ținta spre care trebuie să tindă creștinul eliberat de păcat? (v. 19)

Care trebuie să fie diferența între cum eram *atunci*... și cum suntem *acum*...? (v. 20-22)

Mai poate un creștin să facă roadele dinaintea convertirii? De ce?

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu condamnă în mod drept păcatul cu moartea, dar ne dă șansa vieții veșnice prin Isus Hristos Domnul nostru.

Care este vestea proastă a evangheliei? Dar vestea bună? (v. 23)

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia harului nu dă frâu liber păcatului, ci oferă singura soluție de mântuire pentru păcătoși. Evanghelia harului ne eliberează din robia păcatului, din care nu ne-am fi putut elibera niciodată prin propriile noastre puteri.

Mântuirea păcătoșilor

Sfințirea este rodul natural al Duhului Sfânt în viața păcătoșilor îndreptățiți prin credință.

Viața veșnică este sfârșitul natural al păcătoșilor îndreptățiți prin credința în Hristos, iar moartea veșnică este sfârșitul natural al păcătoșilor care nu se pocăiesc și-L resping pe Hristos.

Citește Romani 7:1-6.

Romani 7:1 *Nu știți, fraților, căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el? 2. Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. 3. Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul. 4. Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu. 5. Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre și ne făceau să aducem roade pentru moarte. 6. Dar acum, am fost izbăviți de Lege, și suntem morți față de Legea aceasta, care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.*

Care este relația creștinului cu Legea? (v. 1-4)

Ce relație este între natura umană păcătoasă, Lege și păcat? (v. 5)

Ce înseamnă că am fost izbăviți de Lege? (v. 6)

Ce se schimbă în slujirea credinciosului când devine mort față de Lege?

Ce vrea Pavel să spună prin contrastul: un duh nou, slova veche?

Ce vrea Pavel să demonstreze prin cele două „morți” ale creștinului: moartea față de păcat (6:15-23) și moartea față de Lege (7:1-6)?

Ce înseamnă să nu mai fi sub domnia păcatului și a Legii?

Care este diferența dintre un creștin care mai păcătuiește din când în când și un om necreștin care este sub domnia păcatului? Argumentează cu texte biblice.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu ne-a dat Legea ca să scoată la lumină neputința noastră de a atinge standardul sfințeniei Lui.

Care este diferența dintre un creștin care trăiește în curăție morală și un om necreștin care se străduiește să împlinească Legea?

Evanghelia lui Isus Hristos

Nimeni nu poate scăpa de sub robia păcatului prin robia față de Lege, ci doar prin eliberarea adusă de Hristos.

Ce legătură este între evanghelie și sfințire?

Cine face harul să devină o scuză pentru păcat?

Ce diferență este între a cere har pentru că ai păcătuit și a face apel la har ca să păcătuiești?

Mântuirea păcătoșilor

Care sunt indiciile care arată că un păcătos este încă sub domnia păcatului?

Care sunt indiciile care arată că un păcătos nu mai este sub domnia păcatului, ci sub domnia harului?

Ce asemănări și diferențe sunt între îndreptățire și sfințire?

Cum suntem îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu?

Cum suntem sfințiți înaintea lui Dumnezeu?

Lecția 9 - Cum rezolvă evanghelia problema *păcatului* în experiența creștinului: Cine mă va elibera de acest trup păcătos? - *Romani 7:7-25*

Versetul de memorat

O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? ... Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru! ... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului. Romani 7:24-25

Dacă *păcatul* (adică natura umană păcătoasă) este rezolvat juridic prin principiul reprezentării, reducând umanitatea coruptă la Adam și umanitatea răscumpărată la Hristos (al doilea Adam), rămâne problema naturii păcătoase în trăirea creștină zilnică. Lupta dintre firea veche coruptă și firea nouă dumnezeiască este o luptă de dus zilnic de către fiecare creștin. Doar moartea fizică ne eliberează deplin de natura umană păcătoasă. Doar învierea ne oferă un trup nou glorificat neperversit de păcat.

Citește Romani 7:7-25.

Romani 7:7 *Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftesti!” 8. Apoi păcatul a luat prilejul, și a făcut să se nască în mine prin porunca tot felul de pofte; căci fără Lege, păcatul este mort. 9. Odinioară, fiindcă eram fără Lege, trăiam; dar când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit. 10. Și porunca, ea, care trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea. 11. Pentru că păcatul a luat prilejul prin ea m-a amăgit, și prin însăși, porunca aceasta m-a lovit cu moartea. 12. Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună. 13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun, pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se slujea de aceeași poruncă. 14. Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. 15. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. 16. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună. 17. Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. 18. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. 19. Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! 20. Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. 21. Gădesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. 22. Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; 23. dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. 24. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? ... 25. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru! ... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului.*

Cum explică Pavel relația dintre Lege, păcat și natura umană păcătoasă? (v. 7-10)

Ce afirmă Pavel despre Legea lui Dumnezeu în aceste versete?

Ce efect a avut Legea asupra omului? (v. 10)

Dacă Legea este bună cum de stârnește păcatul din noi și ne aduce moartea? (v. 11-12)

Cine este de vină pentru efectele Legii? (v. 13)

Cuvântul lui Dumnezeu dă viață, dar Legea a adus moartea omului care era păcătos. Legea nu a fost dată ca să-l mântuiască pe om, ci ca să-i arate nevoia de mântuire.

Cum explică Pavel dilema aceasta a Legii lui Dumnezeu care este bună, sfântă, duhovnicească, dar care în același timp produce efecte nedorite (moartea)? (v. 13-17)

De ce nu putem spune că omul este bun în sine? Argumentează cu adevărurile din acest paragraf.

Care este urmarea faptului că păcatul locuiește în noi? (v. 18-20)

Ce lege descoperă Pavel în natura sa umană? (v. 21-23)

Cum descrie Pavel starea aceasta de prizonier al păcatului? (v. 24)

De unde vine salvarea? (v. 25)

Stuart Olyott subliniază faptul că din capitolele 6 și 7 ale epistolei reiese că păcătosul îndreptățit, creștinul, nu mai este sub stăpânirea păcatului, dar nici nu este complet liber de păcat. Creștinul nu mai trăiește în pace cu păcatul, ci se află în război permanent.

Creștinul nu mai trăiește în păcat, dar păcatul încă trăiește în creștin; de aici agonia continuă, zilnică în lupta cu natura păcătoasă, care-l face să strige: *O, nenorocitul de mine!* Cu cât devine mai sfânt, cu atât strigă mai tare.

Într-o altă interpretare pasajul acesta este văzut ca o chemare să ieșim din starea de mizerie și înfrângere din cap. 7 și să intrăm în starea de victorie din cap. 8. Să lăsăm rătăcirile din pustie și să trecem Iordanul, să intrăm în Canaan. Interpretare aceasta este atractivă, dar nu este onestă. Pavel nu vorbește la trecut, ci toate verbele sunt la prezent. Știm despre Pavel că a fost dedicat lui Dumnezeu toată viața după convertire, nu a oscilat. Deci cu greu s-ar putea spune că el vorbește despre o stare de înfrângere spirituală, cădere, pustiu.

Cea mai bună descriere a vieții creștine normale este această agonie, o viață de conflict continuu între voința de a face binele și neputința de a-l înfăptui, între omul cel nou și omul cel vechi, între Duhul din noi și natura umană păcătoasă. Viața creștină este o luptă aprigă, nu o „pretinsă victorie”; o tânjire sinceră după gloria viitoare, nu satisfacția că am ajuns deja.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Procesul de sfințire a celor îndreptățiți se desfășoară pe acest teren de luptă care este viața creștină.

Evanghelia lui Isus Hristos

Evanghelia harului nu este triumfalistă, ci mai degrabă realistă. Dumnezeu știe că nu am ajuns desăvârșiți, că dorim binele, dar facem răul, de aceea ne acordă har după har.

Mântuirea păcătoșilor

Ai experimentat vreodată agonia descrisă de Pavel în acest pasaj? Ce ai făcut în acea situație?

Ce te-a ajutat să înțelegi ce se întâmplă și să faci față luptei?

Ce înveți de la Pavel despre lupta cu natura umană păcătoasă?

De ce nu ne simțim de fiecare dată când păcătuim la fel de “nenorociți” ca Pavel?

Cum se manifestă firea feche în viața creștină?

Lecția 10 - Răspunsul evangheliei la natura păcătoasă umană: pe de-o parte, Duhul Sfânt, care ne dă o nouă natură ***Romani 8:1-27***

Versetul de memorat

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi. Romani 8:11

Nașterea din nou nu anihilează firea veche. Experiența vieții creștine dovedește că cele două naturi sunt în permanent conflict. Vestea bună este că natura veche păcătoasă nu mai deține supremația. În viața unui creștin Duhul Sfânt este cel care conduce, chiar dacă asta nu place firii umane păcătoase. Diavolul folosește ca aliat firea umană păcătoasă ca să ducă un război spiritual de gherilă împotriva Duhului și a firii dumnezeiești care a luat ființă la nașterea din nou.

Olyott a asemănat viața creștină cu o fabrică în care a fost înlocuit managerul. Din acel moment al înlocuirii nu există doi manageri, ci doar cel nou. El dă instrucțiuni noi, guvernează după principii noi, totuși muncitorii sunt tot cei vechi. Aceștia, fiind mult timp conduși de Adam cel vechi, se luptă să muncească după noile principii, dar încă se lovesc de obișnuință, care este a doua natură a lor.

Citește Romani 8:1-17.

În capitolul 8 din epistola sa, Pavel continuă ideea din capitolul 7. Dacă lupta creștină s-ar reduce la strigătul disperat: *O, nenorocitul de mine!*, ar fi foarte trist. Pavel însă ne aduce vestea bună. Evanghelia rezolvă practic problema naturii umane păcătoase prin prezența Duhului Sfânt în credincios. Dumnezeu ne dă o *nouă natură* la nașterea din nou, ne cere să trăim după *principii noi*, dar ne dă și o *nouă sursă de putere*. Astfel că viața creștină nu este trăită prin puterea noastră, ci prin puterea Lui.

În primele cinci capitole Pavel ne-a spus că suntem *liberi de vinovăția păcatelor*. Prin jertfa lui Hristos toți păcătoșii pot fi îndreptățiți. În capitolele 6-7 Pavel ne amintește că suntem *eliberați și de sub puterea păcatului*. Tiranul a fost îndepărtat, a venit un nou manager. Fostul manager îți cerea să păcătuiești, iar salariul era moartea. Noul manager te-a eliberat și plata lui este viața.

De ce suspină Duhul Sfânt și cum poate fi alinat acest suspin? (v. 23-25)

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt ca sursă de putere pentru a trăi viața cea nouă în Hristos.

Evanghelia lui Isus Hristos

Vestea bună este că nu mai există nicio condamnare pe rol pentru cei care sunt îndreptățiți prin Isus Hristos.

Ce trebuie să faci când diavolul te acuză pentru păcate mărturisite și iertate din trecutul tău?

Mântuirea păcătoșilor

Suferința de acum este consecința păcatului și ne pregătește pentru gloria viitoare.

Ce înseamnă pentru un păcătos mântuit să asculte de îndemnurile Duhului?

Cum ne îndeamnă Duhul? Prin ce mijloace?

Cum recunoști un creștin care nu ascultă de îndemnurile Duhului?

De ce suspină adesea Duhul Sfânt în lucrarea de sfințire a credinciosului?

Lecția 11 - Dragostea lui Dumnezeu, pe de altă parte, care ne unește indisolubil cu Hristos - *Romani 8:28-39*

Versetul de memorat

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, Care este în Isus Hristos, Domnul nostru. Romani 8:38-39

Evanghelia lui Isus Hristos rezolvă problema naturii umane păcătoase, pe de-o parte prin Duhul Sfânt pe care L-a turnat în noi, care ne conduce și ne dă puterea interioară de a trăi zilnic viața creștină și de a birui în lupta cu păcatul. Pe de altă parte, Dumnezeu rezolvă această dilemă prin dragostea Sa care ne-a unit insolubil cu Hristos. Ceea ce nu reușește Duhul, izbutește Dragostea. Duhul ne îndeamnă să trăim după voia lui Dumnezeu, omul cel nou vrea și el, dar uneori vechea natură e mai tare și biruiește. Atunci dragostea lui Dumnezeu acoperă păcatele noastre, neputințele, eșecul. Ca un tată iubitor care se uită la copilul său care vrea să nu mai fie egoist, dar uneori nu reușește. Știe, vrea, dar nu totdeauna reușește.

Citește Romani 8:28-39.

Romani 8:28 *De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. 29. Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. 30. Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. 31. Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? 32. El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile? 33. Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socotește neprihăniți! 34. Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! 35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia sau sabia? 36. După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.” 37. Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. 38. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, 39. nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.*

În ce versete și în ce expresii apare verbul „a iubi” sau substantivul „dragoste”?

Care sunt persoanele la care se referă Pavel prin cuvintele „dragoste” și „a iubi”? Cine pe cine iubește?

Deși mulți folosesc acest pasaj pentru a argumenta doctrina predestinării trebuie observat că tema dominantă a pasajului este dragostea, ca legătură indestructibilă între Hristos și Biserica Lui. Termenul „a cunoaște” este folosit de Pavel aici în sensul evreiesc, și nu cum îl folosim noi astăzi sub influența greco-romană. La evrei „a cunoaște” înseamnă și „a iubi intim ca într-o căsnicie”. Corelează cu Matei 1:24-25.

Care sunt acțiunile lui Dumnezeu în favoarea acelor care au răspuns cu dragoste la dragostea Lui? (v. 28-30)

Ce înseamnă că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu?

La ce timp sunt acțiunile din v. 29-30? Ce semnificație are asta?

Scrie mai jos pe trei coloane verbele care sunt la trecut, prezent și viitor. (v. 31-35) Ce observi? Ce concluzie se poate desprinde din împletirea acestor acțiuni trecute, prezente și viitoare?

Care este răspunsul la întrebarea lui Pavel din v. 35: Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos?

Cine asigură biruința creștinului? (v. 36-37)

Cine este “Acela care ne-a iubit”?

Cum s-a arătat dragostea Lui față de noi păcătoșii? (Romani 5:5, 8)

Prin Duhul Sfânt și prin dragostea lui Dumnezeu creștinul poate ieși biruitor în lupta cu natura umană păcătoasă.

Prin ce se încearcă să fim despărțiți de dragostea lui Dumnezeu? (v. 38-39)

Cine crezi că încearcă să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu? De ce?

De ce nu reușește?

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Sfințenia lui Dumnezeu ne ține separați de El pe noi cei păcătoși. Dragostea Sa însă ne apropie și ne unește indisolubil cu Hristos.

Evanghelia lui Isus Hristos

Un creștin autentic în care dragostea lui Dumnezeu a fost turnată prin Duhul Sfânt nu trebuie să trăiască cu frica despărțirii de Hristos.

Ți-a fost vreodată teamă că vei fi despărțit de Hristos? De ce?

Ce ai făcut atunci?

Ce ai învățat din Romani despre relația indestructibilă dintre Hristos și Biserica Lui? Corelează și cu Ioan 10:26-28.

Cum se echilibrează păstrarea sfinților în har (de către Dumnezeu) cu perseverarea sfinților în har? Argumentează cu pasaje biblice (de ex. 1 Corinteni 15:1, 2).

Mântuirea păcătoșilor

Cum lucrează toate lucrurile prezente, trecute și viitoare spre binele păcătoșilor mântuiți?

Care este acest bine spiritual pe care îl urmărește Dumnezeu prin tot ce îngăduie în viața noastră?

Prin ce încearcă diavolul să te despartă de dragostea lui Hristos? Compară cu scrisorile adresate celor șapte biserici din Apocalipsa 2; 3.

Cu ce reușește diavolul mai bine să ne îndepărteze de dragostea lui Hristos: prin suferințe sau prin bunăstare? Argumentează.
